

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1687

гр. София, 28.02.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **6941** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК вр.пар.2 от ДР на ДОПК.

Постъпила е молба от 10.02.2020 г. от жалбоподателя [фирма], чрез адв. Т. Т., с искане за изменение на постановеното по делото решение № 396 от 20.01.2020 г. в частта за разноските чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Молителят претендира за приложение на чл.161, ал.3 ДОПК.

Противната страна директор на Дирекция „ОДОП“ С. е представила отговор по реда на чл.248, ал.2 ГПК от 26.02.2020 г. с искане за оставяне на молбата без уважение.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата на жалбоподателя е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

В пледоарията по същество на спора жалбоподателят, чрез адв. Т., е поискал присъждане на разноски в хипотезата на чл.161, ал.3 ДОПК, по което искане в мотивите на решение № 396 от 20.01.2020 г. не е налице произнасяне.

Съдът намира за неоснователна претенцията на жалбоподателя за приложение на чл.161, ал.3 ДОПК, според който в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход, освен в случаите по чл. 155, ал. 3 и 4.

С оглед на систематичното му място институтът по чл.161, ал.3 ДОПК е средство за преразпределение на сторените в съдебното производство разноски по начин,

различен от посочените в ал.1 и ал.2 на същата норма, т.е. не съобразно изхода на спора, а поради непроявена активност по събиране на доказателства в хода на административното производство.

В хода на ревизията не се събират като доказателства издадени по отношение на преките доставчици ревизионни актове по съображенията, посочени в молбата на ответника от 26.02.2020 г., които са мотивирали съда, в решение № 396 от 20.01.2020 г., да не извлича правни доводи от тях, а именно: мотиви на отделни решения на СЕС, според които липсва пряка връзка между отказаното право на ДК и липсата на корекция в РА на издателя на фактурите. Ето защо, неприсъединяването на тези актове към административната фаза на ревизионното производство, не съставлява процесуален пропуск на администрацията, който да бъде санкциониран по реда на чл.161, ал.3 ДОПК.

Действително, съдът е допуснал събирането на тези доказателства, които не могат да обосноват различни изводи от вече формираните при ревизията, но това е така, тъй като е единствена инстанция по същество на спора и е постановил акта си след връщане на делото за ново разглеждане, поради което към него е следвало да бъдат приобщени максимален брой доказателства с оглед осигуряване на правото на защита на страните.

На следващо място, претендираните от жалбоподателя ревизионни актове на негови преки доставчици, макар и представени от администрацията, са в изпълнение на негови доказателствени искания. Евентуално уважаване на молбата му по чл.161, ал.3 ДОПК би превърнало института на особеното разпределение на разноските в процесуална принуда за противната страна, без същата да е проявила липса на процесуална активност в хода на административното производство за събиране на доказателства, които не са съществени за изхода на спора.

По изложените съображения съдът намира, че молбата от 10.02.2020 г. от жалбоподателя [фирма], чрез адв. Т. Т., следва да бъде оставена без уважение. Водим от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя [фирма], чрез адв. Т. Т., по молба от 10.02.2020 г. за изменение на постановеното по делото решение № 396 от 20.01.2020 г. в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с частна жалба пред ВАС.

СЪДИЯ: